

KEVYEKSI LOPUKSI

Tanja ottaisi autiolle saarelle mukaan Chris Evansin

Aikuisten ystäväkirja

Inka Matilainen

Nimeni: Tanja Leppänen, s. Ahonen
Lempinimeni: Taneli olin koulussa
Horoskooppimerkkineni: Kalat – en mikään stereotyyppinen kalat ole!
Syntymäpäiväni: 4.3.1976
Henkinen ikäni: 50
Pituuteni: 170 cm.
Silmien väri: Ruskea
Huusten väri: Ruskea, tosin elämä on jo tuonut harmaitakin.

Paras piirteeni: Jämpti ja jämerä järki-ihminen, mutta hurauttaa sopivasti johonkin ihan satasella (tämän sanoi mieheni).
Siviilisäätty: Avioliitto jo 18 vuotta, eikä minua vieläkään ole edes kosittu!
Tällä hetkellä olen: Ympä-

ristöjohtajana työssä, jonka kaltaisesta haaveilin opiskeluaikana.
Minusta tulee isona: Sillanrakentaja
Suurin esikuvani on: Antti Rokka
Lempikappaleeni: Iron Maiden: Dance of Death – pelasti minut monesta pulasta, kun yksi lapseni nukahti pomminvarmasti päivänuulle tämän kappaleen kitara-sooloa kuunnellessa.
Lempielokuvani: Tämä on vaikea... Varmaan joku, missä Chris Evans on tiukassa asussa.
Lempikirjani: Veljeni Leijonamieli
Paras vuodenaika on: Syksy
Mieluisin paikkani: Kesä-

mökin ranta
Suurin unelmani: Onnellinen elämä, jossa saa jotain hyvällä tavalla merkittävää aikaan.
Tyylini on: Sellainen, että autokauppaan mennessä minulle ei edes tulla esitelmään kunnollista Volvoo.
Kahta en vaihda ja ne ovat: Mies ja kansalaisuus.
Salainen paheeni: Suklaa ja juustot, mutta eivät ne ole salaisia.
Tarvitsen: Elämää ympärilleni.
Paras Martta-taitoni: En kuole nälkään jauhosäkin viereen.
Jos uskaltaisin niin: Ottaisin ison velan ja rakennuttaisin perheelle isomman kodin.
Paras tapa viettää vapaailta: Oman kullan kainalossa koko 5 minuuttia.
Suurin ongelmani puolisoni, vanhempieni tai terapeuttieni mielestä: Ei oikein osaa kieltäytyä, kun johonkin pyydetään.
Ottaisin mukaan autiolle

Paras Martta-taitoni: En kuole nälkään jauhosäkin viereen.

VICENTE SERRA

Tanja Leppäsen mielestä suomen kielen kaunein sana on rakas tai kirkkoherranvirasto.

saarelle: Jos Chris Evansia ei saa mukaan, niin oikein tehokas paikannuslaite ja repullinen ruokaa.
Suomen kielen kaunein sana: Rakas. Tai sitten se on kirkkoherranvirasto.
Murehdin: Ympäristöasioita ja tulevaisuutta muutenkin kuin työn puolesta.
Minut saa nauramaan: Kun muut nauravat mahat kippurassa, nauru tarttuu minuunkin.
Alkuperäisellä syyllä ei ole väliä.
Viimeisin villitykseni: Pokemon Go.
Olen onnellisimmillani kun: olen perheen kanssa lomalla. Varsinkin lomamatkalla niitä onnellisimpia hetkiä jää muistiin.
Pelkään: Syöpää, synnyttämistä, hirvää liikenteessä, tilannetta kun koko perhe on yhtä aikaa noro-viruksen kourissa, jonkun verran hammaisääkärinäkin, ja saman verran kyykäärmeitä ja rottia.
Vanne kiristäää päätäni kun: JOS kävisin koulun vanhempainilloissa, ja luokkaretkirahatalkoomyjäjäskarteluleipomissuunnitteluviestiketju -jutut.

Kuka

Tanja Leppänen
 Kuopion kaupungin ympäristöjohtaja.

Kuka kurkistaa?

Tiedätkö tai arvaatko, kuka tuttu pohjoissavolainen kuvassa kurkistelee? Kuopion Kaupunkilehden joka numerossa julkaistaan kuva-arvoitus, jossa voit yrittää tunnistaa tutut kasvot pelkkien silmien perusteella. Oikea vastaus julkaistaan aina Kuopion Kaupunkilehden seuraavassa numerossa.

TAPIO HARTIKAINEN

Sivulla 24 olevan ristikon ratkaisu.

Minä lapsena

Tutut savolaiset muistelevat lapsuuttaan.

Raija Korhonen, Kuopion kaupungin viestintäpäällikkö

Lapsuudenkotini oli Nilsiän Palonurmessa Alanurmesjärven rannalla. Perheeseeni kuuluivat äiti, isä, kolme vanhempaa siskoä ja isäni äiti, joka asui samassa taloudessa. Mummoni hääräsi keittiössä ja piti meistä lapsista huolta, kun isä ja äiti tekivät maatilana töitä. Lapsuuskotini paloi 2000-luvun alussa, mutta yksi siskoistani asuu miehensä kanssa edelleen samassa pihapiirissä, lapsuuskotini paikalle rakennettiin uudessa talossa.

Kansakoulun kävin parin kilometrin päässä olevassa kyläkoulussa. Lapsuudesta on jäänyt mieleeni, kuinka ennen kouluikää karkasin kouluun. Kaikki vanhemmat sisareni olivat jo koulus-

”Lapsuudessa ei koskaan ollut yksinäistä hetkeä”

KORHOSEN KOTIALBUMI. SOILE NEVALAINEN

Raija Korhonen vietti lapsuutensa Palonurmen kylällä.

sa, eikä olisi halunnut jäädä yksin kotiin. 1960-luvulla saman ikäisiä leikkikavereita oli kuitenkin paljon, eikä lapsuudessa koskaan ollut yksinäistä hetkeä.

KOULUUN mennessä en osannut vielä sanoa r-kirjainta – mikä oli aika noloa, kun oma etunimi alkaa

samalla kirjaimella. Ensimmäisenä koulupäivänä piti mennä luokan eteen seisomaan ja sanoa oma nimi. Kun en osannut sanoa r-kirjainta, en sanonut mitään, seisoin vain hiljaa. Opettaja, joka tiesi puheongelmastani, käski vain ystävällisesti minua takaisin istumaan. En muista, että kukaan oli-

si koskaan kiusannut minua tämän takia, ja ärränkin opin myöhemmin sanomaan. Päätin kuitenkin jo silloin, että minun lapseni nimessä ei tulisi olemaan r-kirjainta.

LAPSENSA harrastin yleisurheilua ja erityisesti ihitoa. Maanviljelijänä toiminut isäni hihti usein kanssani, hänellä oli siihen aina aikaa. Oma hiihtoharrastus onkin kestänyt koko elämän. Urheilun lisäksi harrastin pianonsoittoa, joten keskiopiskelun jälkeen siirryin musiikkilukioon Kuopioon. Haaveammattini oli kanttori tai pianonsoitonopettaja. Soitto-oppilaita minulla olikin lukion aikaan mutta sittemmin musiikki on jäänyt rakkaaksi harrastukseksi, tosin enemmän kuuntelijan kuin itse soittajan roolissa.

Mieluisimmat koulunaineeni olivat liikunta, musiikki ja historia. Kouluaikaa, vielä lukiossakaan, en pitänyt äidinkielenä enkä varsinkaan ainekirjoituksesta. En olisi koskaan voinut uskoa, että ammattini tulisi joskus olemaan viestinnän parissa. Niin ne ajatukset muuttuvat.